

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμ. Πρωτ./ΕΞ. 3833 /2014 Έν Αθήναις τῇ 16ῃ Δεκεμβρίου 2014

ΕΓΚΥΚΛΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ ὑπ' ἀριθμ. 102

Πρός
Ἄπαντα τόν Ἱερόν Κλήρον
τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς
Ἐνταῦθα

Διά τοῦ παρόντος διαβιβάζομεν ὑμῖν συνημμένως ΜΗΝΥΜΑ τοῦ Σεπτοῦ Ποιμενάρχου ἡμῶν, Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. κ. Ἱερωνύμου Β', ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Χριστουγέννων καί παρακαλοῦμεν ὅπως ἀναγνωσθῇ εἰς ἅπαντας τοὺς Ἱερούς Ναοὺς τῆς καθ' ἡμᾶς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ἀντί Θείου Κηρύγματος κατὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς αὐτῆς Δεσποτικῆς Ἑορτῆς, ἥτοι τὴν 25ην Δεκεμβρίου 2014.

Ἐντολῇ τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου
Ο ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ

Συμεών Βολιώτης
Ἀρχιμ. Συμεών Βολιώτης

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Αριθμ. Πρωτ./ΕΞ. 3839 /2014

Έν Αθήναις τῇ 16ῃ Δεκεμβρίου 2014

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ Β΄
ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΑΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΙΕΡΟΝ ΚΛΗΡΟΝ
ΚΑΙ ΤΟ ΧΡΙΣΤΕΠΩΝΥΜΟ ΠΛΗΡΩΜΑ
ΤΗΣ ΘΕΟΣΩΣΤΟΥ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΗΝΥΜΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ 2014

Αδελφοί μου καὶ τέκνα μου ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Τοῦτό ἐστιν ἡμῖν ἡ πανήγυρις, τοῦτο ἐορτάζομεν σήμερον· ἐπιδημίαν Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους, ἵνα πρὸς Θεὸν ἐνδημήσωμεν, ἢ ἐπανεέλθωμεν (οὕτω γὰρ εἰπεῖν οἰκειώτερον), ἵνα τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον ἀποθέμενοι, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα» μᾶς διδάσκει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος¹ γιὰ τὴν μεγάλη δεσποτικὴ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων.

Αὐτὸ εἶναι γιὰ μᾶς ἡ ἐορτὴ, αὐτὸ ἐορτάζουμε σήμερα: τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Θεοῦ στοὺς ἀνθρώπους, γιὰ νὰ πλησιάσουμε τὸν Θεό, ἢ νὰ ἐπιστρέψουμε κοντὰ Του - διότι αὐτὸ εἶναι τὸ πιὸ σωστὸ νὰ ποῦμε - ὥστε νὰ ἀποθέσουμε τὸν παλαιὸ ἄνθρωπο καὶ νὰ ἐνδυθοῦμε τὸν νέο.

Καὶ πάλι «ὁ Χριστὸς γεννᾶται», παιδιὰ μου, καὶ ἡ γέννησή Του ἔρχεται νὰ μᾶς προκαλέσει καὶ νὰ μᾶς προσκαλέσει: νὰ μᾶς θέσει ἰσχυρὰ ἐρωτήματα καὶ νὰ μᾶς ἐμπνεύσει δυνατὰς ἀπαντήσεις.

Διότι ἡ γέννησή Του μᾶς βρίσκει καὶ πάλι σὲ ἀπερίγραπτη δυσκολία, σὲ πρωτοφανῆ δοκιμασία, σὲ θλίψη, σὲ πτώχεια, σὲ πείνα, σὲ δίψα, σὲ ἀγωνία, σὲ ἀβεβαιότητα, σὲ ἀνασφάλεια, σὲ πόνο, σὲ ἀσθένεια, σὲ κρίση...

Ἡ γέννησή Του μᾶς βρίσκει κενούς, ἄδειους, ἐστερημένους ἀπὸ νόημα, σὲ μία ὑπαρξιακὴ μοναξιά καὶ ὀδύνη.

¹ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Λόγος ΛΗ΄, Εἰς τὰ Θεοφάνια, εἰπουν Γενέθλια τοῦ Σωτῆρος, PG 36, 312A - 334A & ΕΠΕ 5, 36 - 71.

Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ μᾶς προκαλεῖ νὰ πάψουμε νὰ ὑποκρινόμαστε τοὺς χαρούμενους καὶ τοὺς αἰσιόδοξους καὶ μᾶς προσκαλεῖ νὰ ἀποθέσουμε τὰ παλαιὰ προσωπεῖα καὶ νὰ ἐνδυθοῦμε τὸν Χριστό, ἀναζητώντας τὴν δυνατότητα τῆς προσωπικῆς μας γέννησης, ὁ ὁποία μπορεῖ νὰ μᾶς χαρίσει τὴν ὄντως χαρὰ καὶ τὴν ὄντως αἰσιοδοξία.

Τὴν ὁδὺν πού βιώνουμε προσωπικὰ καὶ συλλογικὰ θὰ τὴν ξεπεράσουμε ὄχι ἀποσιωπώντας τὴν καὶ παραμερίζοντάς τὴν προσωρινὰ γιὰ τὶς κοσμικὲς ἢ θρησκευτικὲς ἀνάγκες τῆς ἐορτῆς, ἀλλὰ ἂν τὴν ὑπερβοῦμε «Χριστῷ συγγενώμενοι»².

Τὰ Χριστούγεννα δὲν εἶναι ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ παυσίπονα, πού θὰ μαλακώσουν τὸν πόνο μας, οὔτε ἓνας φανταχτερὸς καὶ ἐκκωφαντικὸς πανηγυρικὸς θόρυβος, γιὰ νὰ ἀποσιωπηθεῖ καὶ νὰ λησμονηθεῖ ἡ πείνα καὶ ἡ δίψα γιὰ «ἄνωθεν γέννηση» οὔτε πολὺ περισσότερο μία εὐκαιρία ἀπλῶς γιὰ ἐξωτερικὲς θρησκευτικὲς φιλανθρωπικὲς δράσεις καὶ τυπικὲς ἐκδηλώσεις, πού θὰ μᾶς προσφέρουν ἐφήμερη συναισθηματικὴ ἱκανοποίηση καὶ στιγμιαία ψυχολογικὴ εὐφορία.

«Τοιγαροῦν ἐορτάζωμεν, μὴ πανηγυρικῶς, ἀλλὰ θεϊκῶς· μὴ κοσμικῶς, ἀλλ' ὑπερκοσμίως· μὴ τὰ ἡμέτερα, ἀλλὰ τὰ τοῦ ἡμετέρου, μᾶλλον δὲ τὰ τοῦ Δεσπότου· μὴ τὰ τῆς ἀσθενείας, ἀλλὰ τὰ τῆς ἰατρείας· μὴ τὰ τῆς πλάσεως, ἀλλὰ τὰ τῆς ἀναπλάσεως» μᾶς παροτρύνει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος³.

Λοιπὸν ἅς ἐορτάζουμε, ὄχι μὲ πανηγύρια ἀλλὰ θεϊκὰ· ὄχι κοσμικά, ἀλλὰ ὑπερκόσμια· ὄχι τὰ δικά μας, ἀλλὰ τὰ τοῦ δικοῦ μας, ἢ μᾶλλον τὰ τοῦ Κυρίου· ὄχι τὰ τῆς ἀσθενείας, ἀλλὰ τὰ τῆς θεραπείας· ὄχι τὰ τῆς δημιουργίας ἀλλὰ τὰ τῆς ἀναδημιουργίας.

Ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ προκαλεῖ καὶ προσκαλεῖ τὴν ἱστορία τοῦ σύμπαντος κόσμου καὶ τὴν προσωπικὴ ἱστορία τοῦ καθενὸς μας ὄχι σὲ ἐξωτερικὴ ἀλλαγὴ, σὲ ἀτομικὴ ἢ κοινωνικὴ βελτίωση, σὲ καλύτερὴ ἐξέλιξη, σὲ εὐτυχία ἀριθμῶν καὶ ἐπιδόσεων, διότι μία τέτοια γέννηση τοῦ Χριστοῦ θὰ εἶναι μία ψεύτικη γέννηση δική Του καὶ μία ψεύτικη γέννηση δική μας.

Ὁ «Χριστὸς γεννᾶται», ἀδελφοί μου καὶ παιδιὰ μου, καὶ μᾶς προκαλεῖ καὶ μᾶς προσκαλεῖ σὲ ἐσωτερικὴ ἀλλαγὴ, σὲ ἀληθινὴ γέννηση καὶ ἀναγέννηση.

Μᾶς προκαλεῖ καὶ μᾶς προσκαλεῖ ὁ Χριστὸς μας σὲ συνάντηση μυστικῇ, προσωπικῇ μαζί Του. Το γεγονός τῆς ἀληθινῆς μας γέννησης εἶναι γεγονός μυστικὸ καὶ ἁγιοπνευματικόν.

Ἡ ἀληθινὴ μας γέννηση δὲν θὰ συντελεστεῖ στὸν κρότο καὶ στὴ λάμψη τῶν ἐξωτερικῶν μας ἐκδηλώσεων, ἀλλὰ στὴν σιωπηλὴ φάτνη τῆς καρδιάς μας, διότι τὰ ἀληθινὰ Χριστούγεννα εἶναι γεγονός ἡσυχίας, νήψεως,

² Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Λόγος ΛΗ', δ.π.

³ Ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Λόγος ΛΗ', δ.π.

προσευχῆς, μετανοίας, ἐπικοινωνίας με τὸν Θεὸ καὶ με τοὺς ἀδελφούς μας.

Καὶ τοῦτες τὶς ἡμέρες θὰ ἀκούσουμε καὶ θὰ διαβάσουμε πολλὰ γιὰ τὸν Χριστό. Ἄς ἀναρωτηθοῦμε ὅμως με εἰλικρίνεια: Θὰ δοῦμε κανέναν νὰ ζεῖ τὸν Χριστό; Θὰ δεῖ κανεὶς σὲ μᾶς τὸν γεννηθέντα Χριστό;

Ἀδελφοί μου καὶ παιδιὰ μου, ὡς πνευματικός σας πατέρας ἀπευθύνομαι με ἀγάπη πολλή καὶ εὐθύνη σὺς καρδιές σας.

Βιώνω τὸν πόνο τοῦ καθενός Σας ὡς δικό μου καὶ τὴν θλίψη Σας ὡς δική μου θλίψη. Μὴν ἀπελπίζεσθε, παιδιὰ μου. Ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ δὲν ἔρχεται στοὺς βολεμένους, ἀλλὰ στοὺς θλιμμένους, στοὺς περιφρονημένους, στοὺς πτωχοὺς. «Καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει»⁴. Ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ ἀναλαμβάνει τὴν κατάντια μας, γιὰ νὰ μᾶς ἀνεβάσει ψηλά.

Νὰ ἀναζητήσουμε τὸ πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἀφενός μεν μέσα στὸν ἐσωτερικὸ χῶρο τῆς καρδιάς μας, ἀφετέρου δὲ μέσα στὰ πρόσωπα τῶν ἀδελφῶν μας.

Μὲ πνεῦμα ταπεινώσεως, με εἰλικρινή διάθεση ἀνοίγματος πρὸς τὸν κάθε ἄλλο, με πραότητα, με ἀγάπη, με καταλλαγή, με συνεννόηση, καὶ κυρίως με τὴν μεταξύ μας ἐνότητα ἃς ἀνοίξουμε χῶρο στὴν καρδιά μας, γιὰ νὰ γεννηθεῖ ἀληθινὰ ὁ Χριστὸς μέσα μας καὶ ἐμεῖς μαζί Του, γιὰ νὰ ἀναγεννηθεῖ ἡ ζωὴ μας, γιὰ νὰ γεννηθεῖ μέσα μας ἡ ὄντως Ἀγάπη.

ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

ΑΛΗΘΙΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἡ Αἰθιοπία ἔχει ὡς β'

Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ

Ο ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ Β΄

⁴ Ν΄ Ψαλμός